

Henki &

elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti 20.5.2016 • numero 9

Aurinko nousee taas Fisucraftissa

Valtiontalo,
Taulumäki,
eiku...

► sivu 5

Poliitikoilla
tarkat silmät
ja korvat

► sivu 6–7

Pankinjohtaja,
joka ei halua
vetää välistä

► sivu 16

Nykyaikaa

Auton korjaukseen kuului vuokra-auto pariksi päiväksi. Hämmästyin, kun vuokratiskin kohdalta löysin jääkaapin kokoisen kaapin. Tuijotin ruutua, jossa nuorimies toivotti hyvät huomenet. Kakistelin, että tarvitsen auton. ”Selvä juttu, laittaisitko ajokorttisi kuvanlukijaan.” Tein niin. ”Okei, printtaan vielä sopimuksen. Laitatko siihen nimesi.” Kun paperit oli täytetty, kaveri sanoi avaavansa luukun, josta saan avaimet. Ja että auto löytyy pihalta rivistä kaksi.

Hämmentyneenä jäin miettimään, mahtaako tällainen olla arkipäivää joskus seurakunnissa. Monia asioita hoidetaan puhelimessa. Mutta etenkin siunaustilaisuudet on hoidettu, varsinkin pienemmillä paikkakunnilla, kasvotusten.

Mitä jos kirkkoherranvirastot muuttuvat tällaisiksi kaa-peiksi? Olisihan se kätevää. Kierrätyksen hengessä saataisiin käyttöä tuhansille puhelinkopeille, mikäli niitä vielä löytyy. Oveen tekstiksi 24/7 kastevaraukset, esteettömyystodistukset ja hautajaisista sopimiset. Ei kun koppiin, painat nappia ja pian sinua palvelee ystävällinen virkailija.

”Jaa että hautausasioita. Mille hautausmaalle haluatte siunaustilaisuuden varata? Selvä, valitaan. Osaston C paikka 15 on minustakin hyvä. Entäs pappi? Koneen mukaan vapaina ovat Mia Möttö ja Aki Kakko. Kyllä, Miasta on tullut hyvää palautetta. On hauska ja sopii varmasti teille. Olihan teidän pappa huumorimiehiä. Ja tästä saatte koodin, jolla pääsette kappeliin.”

Pari vuotta sitten näin tämän painajaisena. Ei ikinä kirkon piirissä tällaista. Kyllä kasvokkain kohtaamisissa on aina sitä jotain. Mutta turha on potkia tutkainta vastaan. Tekniset sovellukset ovat jo niin tätä päivää, että tämän tyyppiset sovellukset tulevat tavalla tai toisella seurakuntiinkin. Ei anneta tekniikalle kuitenkaan isännän roolia. Annetaan sille vain hyvä rengin paikka. Olkoot kirkossa etusijalla edelleen kasvokkain kohtaamiset. Niin ihmisten välillä, kuin ihmisen ja Jumalan välillä. Etä ei kun suuta auki ja kättä ristiin. Siinä sovellus, joka kestä.

Harri Romar
kirkkoherra
Laukaan seurakunta

Niin paljosta kiitän

Kiitän elämästä, siitä, että tänäkin päivänä saan olla olemassa. Kiitän siitä, että vaikeina hetkinä olet mun kanssa, Jeesus. Kiitän lapsista, ystäväistä, kaikista ihm-

sistä. Kiitän toivosta, valosta ja rakkaudesta. Aamen.

nainen, 35

Turvallisesti yhdessä pelimaailmaan

Lapset ja nuoret voivat pelata valvotussa ja turvallisessa ympäristössä Minecraftia nyt kirkon Fisucraftissa. Jyväskylän seurakunnassakin kaavaillaan kerhojen aloittamista Fisucraftissa.

PETRI KANANEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Hiiren napsutusta, näppäimien rapinaa ja keskittyneitä ilmeitä. **Ella Takkinen** pelaa Minecraftia yhdessä veljensä **Aapon** kanssa. Minecraft on maailmanlaajuisen hittipeli, jossa rakennetaan virtuaalisia maailmoja ja tavataan kavereita. Peli imaisee mukaansa perheiden juniorit, nuoret ja jotkut aikuisetkin. Vuosisatojen kehitys on hypännyt käpylehmiä legojen kautta tietokoneen ruudulle. Ihmisen mielikuvitus on löytänyt aina purkautumistien.

Minecraftin maailmat sijaitsevat servereillä eli palvelimilla ympäri maailmaa. Myös evankelis-luterilainen kirkko on perustanut oman Minecraft-palvelimen, joka on nimeltään Fisucraft.

Kristillisyyden näkyminen Fisucraftissa esimerkiksi pelimaailman kristillisinä symboleina ja teemoina. Virtuaalimaailmassa järjestetään myös kirkkoon liittyviä rakentamiskilpailuita.

Fisucraftissa on paikalla valvojia, jotka tuovat pelaajille turvaa ja valvovat, että palvelimen sääntöjä noudatetaan. Lähihoitajaksi opiskeleva Ella toimii Fisucraftin vapaaehtoisena valvojana.

– Teen tätä vapaa-ajalla huvin

”Teen tätä vapaa-ajalla huvin vuoksi omasta kiinnostuksesta.

vuoksi omasta kiinnostuksesta. Kun pelaan, niin samalla tulee hoidettua valvojan hommia.

Valvotulla toiminnalla verkossa on paljon plussia. Valvoja tuo pelaajille turvaa ilkeästä ja kiusaamista vastaan. Ilkeästä eli rakennusten rikkominen on Minecraftissa yleistä. Fisucraftissa valvoja puuttuu rikkomiseen.

Yleinen rangaistus on pelaajan heittäminen pelistä ulos. Tämä käytäntö toimii vähän kuin varoitavana jäähynä – pelaaja pääsee halutessaan takaisin mukaan peliin. Valvoja voi antaa pelaajalle toistuvista rikkeistä myös bannit eli porttikiellon. Koska maailmassa on armoa, niin porttikielto on mahdollista purkaa.

Verkkopeleissä kiusataan. Minecraftin chatissäkin voi jutustella iloisesti ja myös satuttaa toista. Valvoja seuraa keskustelua ja

myös puuttuu siihen. Lasten puheet voivat olla välillä julmia.

– On nimittelyä. Haukutaan, etä toisen rakennelma on ruma. Valvojaa tarvitaan rauhallisuuden ylläpitämiseen.

Ella toimii Fisucraftin valvojana silloin tällöin. Minecraftin lisäksi hän ei pelaa muita pelejä, eikä pelaaminen vie muutenkaan kaikkea hänen vapaa-aikaansa.

Toisella koneella pelaa Ellan pikkuveli Aapo. Hän on pelannut Minecraftia neljä vuotta. Fisucraft-serverillä hän on käynyt parin vuoden ajan.

Ellan mielestä Aapo tietää todella paljon Minecraftista. Valvo-

”Täällä saa rakentaa vapaasti kaikenlaista ja seikkailla eri paikossa.

jan ominaisuudessa hän antaa tunnustusta veljelleen.

– Aapo on tosi tunnollinen, eikä riko sääntöjä.

Aapo on rakentanut Fisucraftiin vaikka mitä – viimeksi sillan. Seuraavaksi hän on suunnitellut rakentavansa linnan.

Rakennelmat ovat mittavia, ja niiden kasaamiseen menee aikaa. Aapo pelaa kerralla tunnista neljään tuntia. Fisucraft on Aapon mielestä hyvä serveri, koska se ei ole painottunut monien serverien sijaan minipeleihin.

– Täällä saa rakentaa vapaasti kaikenlaista ja seikkailla eri paikossa.

Tiesitkö?

Fisucraft – turvallinen pelipaikka

■ Minecraftin pelaamiseen tarvitaan tietokone tai pelikonsoli ja maksullinen Minecraft-peli

■ Fisucraft on kirkon ylläpitämä Minecraftin serveri, josta lisätietoa osoitteessa fisucraft.net

■ Fisucraftissa on valvojia, jotka puuttuvat mahdolliseen kiusaamiseen ja rikkomiseen

Aapo kiittelee pelaajana rikkomis- ja kiusaamiskieltoa. Myös Aapon rakennuksia on rikottu. Tieto siitä, että rikkoja saa porttikiellon, lohduttaa. Iloista on myös, että valvoja voi korjata rikotut rakennukset ennalleen.

Aapolle on tullut Minecraftissa ystäviä, joiden kanssa hän rakentelee ja viestittelee.

Jyväskylän seurakunnan lapsiperhetyön työalasihteeri **Ritva Parkkali** arvostaa Fisucraftin korkealle. Pelissä lapset ja nuoret ovat turvallisessa ympäristössä.

– Fisucraft on paikka, minne vanhemmat uskaltavat päästää lapsensa pelaamaan turvallisesti.

Fisucraft ja virtuaalimaailmat ovat tulossa seurakuntiin perinteisen toiminnan rinnalle. Esimerkiksi Tampereen eteläisessä seurakunnassa on järjestetty lapsille Fisucraft-kerhoja.

– Menemme sinne, missä lapset ja nuoret tällä hetkellä ovat. Seurakunta menee toimijaksi heidän maailmaansa, Parkkali sanoo.

Myös Jyväskylän seurakunnassa on kaavailtu Fisucraft-kerhon perustamista.

– Tulevaisuudessa seurakunnille on iso asia, että toimimme verkossa ihan perinteisten kerhojen rinnalla. Tämä on tulevaisuuden haaste.

Verkkopelit ovat lapsille tuttu paikka, mutta aikuiset joutuvat varmasti opettelemaan, miten siellä kannattaa ja voi toimia.

– Pitää osata kohdata lapsia ja nuoria verkossa. Siihen tarvitaan varmasti myös koulutusta, Parkkali toteaa.

Sinuhe Wallinheimo on kokoomuksen toisen kauden kansanedustaja. Keskustan Aila Paloniemi on vaikuttanut eduskunnassa vuodesta 2003 lähtien.

Wallinheimo 7 – Paloniemi 8

Kansanedustajat Sinuhe Wallinheimo ja Aila Paloniemi. Kumpi sai pallon silmäänsä, runoilla porttikiellon kotiinsa, järjesti reippaita bileitä, oli kirkassilmäinen nuori idealisti tai keräsi maasta kaverinsa suolenpätkiä. Kumpi on äkkipikainen, liian ylpeä, makaa sohvalla television ääressä tai rentoutuu lasillisella punaviiniä.

PETRI KANANEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Aila Paloniemi (kesk.) = AP
Sinuhe Wallinheimo (kok.) = SW

Hauska muisto lapsuudesta.

AP: Olen yhdeksänlapsisen perheen keskimäinen, ja olin vähän sellainen johtajatyttö. Sain meidän lapset ja nuoret tekemään yhteistyötä. Meillä oli hirveän hauskoja leikkejä ja kehitimme uusia.

SW: Paljon on urheilumuistoja. Yksi mieleenpainuvimmista muistoista on, kun olimme Jyväskylän musiikkiluokkien A-kuoron kanssa (nykyinen Vox Aurea) Walesissa Llangollenissa. Voitimme siellä lapsikuorojen epävirallisen Euroopan mestaruuden.

Kipeä muisto lapsuudesta.

AP: 60-luvun lopussa, 70-luvun alussa, Kyyjärven Noposenahosta joutui lähtemään hirveän iso joukko työnhakuun Ruotsiin. Sieltä loppuivat palvelut ja kyläkoulu. Kylästä tuli melankollian kylä. Päättiin silloin – vaikka en tiennytäkään että se on politiikkaa – että haluan tehdä jotakin noposenahojen puolesta, että ihmisten ei tarvitsisi lähteä pakolla.

SW: Fyysisesti kipeää oli, kun ensimmäistä kertaa puin jääkiekkomaalivaadin kamat 8-9-vuotiaana. Menimme poikien kanssa takapihalle ampumaan. Kaikki muut paikat olivat suojattuna, mutta silmien edessä ei ollut mitään. Ensimmäinen kuti, jäinen tennispallo, tuli suoraan silmään. Se sattui, mutta jotenkin jäi kipinä, että tämä voisi olla lajini.

Mitä hurjaa teit nuoruudessa?

AP: Kirjoitin niin rankkoja runoja, että jotkut ihmiset tunnustivat niistä itsensä. Luin niitä Ylen valtakunnan verkossa. Sain vähäksi aikaa porttikiellon kotiin. Isä sai aikamoiset pyyhkeet, että "olet tuollaisen tytön kasvattanut".

SW: Elämässä oli tietynlainen vaihe, että asuimme 17-kesäisen kaverin kanssa kahdestaan kotona aika isossa talossa. Vanhemmat olivat ympärillä maailmaa. Bileitä oli aikalailla.

Olitko idealisti opiskeluaikoina?

AP: Olen ollut aika idealisti ja vahvasti maailmanparantaja aina. Valmistuin lastentarhanopettajaksi Savonlinnan OKL:stä ja menin

alan hommiin. Muutaman vuoden päästä päätin lopettaa, kun kaikki eivät vetäneet samaan suuntaan. Ajattelin, että pystyisin nostamaan lasten asioita, kun ryhdyin toimittajaksi ja pystyn vaikuttamaan tähän yhteiskuntaan niin, että lapsi tulisi paremmin näkyväksi.

SW: En ollut oikeastaan minikäänlainen idealisti. Menimme jääkiekko edellä. Otimme kursseja, jotka vain mahtuivat ohjelmaan. Maailmassa ei ollut muuta korjattavaa kuin torjuntaprosentti.

Mitä et haluaisi muistaa opiskeluaikojasi?

AP: Oli jyrkän politiikan aika menossa. Siellä oli taistolaisia ja toisella tavalla ajattelevia. Syntyi ihan tarpeetonta ristivetoa ja vastakkainasettelua opiskelijayhteisössä.

SW: Kun olin Jenkeissä opiskelemaan ensimmäistä tutkintoa, niin kävi muutama aika ikävään tapahuma. Maalivahtikollegaa puukotettiin. Olin niinkin lähellä, että keräsin hänen suoliaan lattialta. Tosi ikävä muisto, josta haluaisin päästä pois. Kerran minut ryöstettiin kävelyreissulla Alaskassa. Siellä oli paljon lievelmioita, joita ei onnnesi juuri Suomessa näy.

Mitä ajattelit tekeväsi isona?

AP: En ole oikein tehnyt elämäleni lopullista käsikirjoitusta. Haluan katsoa maailmaa avarin silmin niin, että kulman takaa voi tulla aina uutta kiinnostavaa.

SW: Kyllä jo aika nuorena halusin jääkiekkoammattilaiseksi. Reilut parikymppisenä mietin, että piru vie, olisi joskus kiva olla poliitikko. Pari unelmaa, ja pari osu-maa unelmiin.

Kerroppa itsestäsi yllättävä asia, jota ei yleisesti tiedetä.

AP: Paitsi, että olen pieni rankka runotyttö, kerään kirjoitusvirheitä. Se on hirveän hauskaa. Näen niitä kaikkialla, kun olen äärettömän tarkkasilmäinen tyttö. Herkullisia kirjoitusvirheitä on myös mainoksissa.

SW: Liittyä alkunuoruuteen. Soitin seitsemän vuotta viulua ja laulojin lähes kymmenen vuotta kuorossa. Jyväskylästä olen käynyt läpi suunnilleen kaikki lapsikuorot, ja viulua on soitettu. Ihmiset eivät ehkä tiedä sitä minusta. Minulla on aika lähellä absoluuttinen sävelkorva. Kuulen, kun ihmiset laulavat oikein tai väärin.

Mihin ominaisuuteesi olet tyytyväisin?

AP: Äärimmäiseen sinnikkyteen, koska sitä tarvitaan. Yksinhuoltaja tarvitsee sinnikkyyttä näissä hommissa ja missä hommissa tahansa. Olen tyytyväinen, että minut on kasvatettu erittäin sosiaalisesti ja oikeudentuntoiseksi.

SW: Tietynlaiseen päämäärätietoisuuteen. Elämässä on ollut tiettyjä tavoitteita, ja aina ne olen enemmän tai vähemmän saavuttanut. On ollut tietynlainen ohjenuora, että mitä päättää, niin sinne sitten pyritään. Ei siinäkään ole mitään kynnäpäättäkkiä käytetty.

Mistä luonteenpiirteestäsi et pidä lainkaan?

AP: Ehkä olen välillä liian äkkipikainen. Vedän liian nopeasti johtopäätöksiä, jotka eivät ihan aina ole olleet oikeita.

SW: Kyllä minua kuvataan montta kertaa ylpeäksi. Tänäkin taisin lukea viimeksi *Keskisuomalaisen* lyhyiltä, että "sulla voisi olla enemmän kannattajia, jos et ois niin ylpeä". Se on harmi, kun sitä ei aina niin itse tunnista. Mutta ilmeisesti semmoinen piirre on, ja koetetaan tehdä sen eteen töitä.

Mitä rakastat isolla R-kirjaimella?

AP: Ihan oikeasti kahta poikaani. Lassi on 36-vuotias ja Vili juuri 16 vuotta täyttänyt iltatähti. He ovat minulle ylivoimaisesti rakkaimmat ihmiset maailmassa.

SW: Klisee – vaimoa ja lapsia. Viihdyn tosi hyvin perheeni parissa.

Pelkäätkö pysähtymistä?

AP: On äärettömän vaikea pysähtyä, kun ei voi veitsellä leikaten lopettaa niitä tehtäviä, jotka olen ottanut. Välillä oikein haaveilen, että voisin pysähtyä, koska haluaisin kirjoittaa, unohtua ihmisiin, hortoilla ja olla vaan.

SW: Sitähän juostaan kokouksesta toiseen, ei siinä ehdi oikein pysähtyä. Pitäisi ehkä enemmän pysähtyä ja miettiä päivän kulkuja, ja mitä päätetään. Pysähtymistä en pelkää, mutta ehkä olisi parempi, että välillä pysähtyisi.

Pelkäätkö putoamista seuraavissa eduskuntavaaleissa?

AP: En ole tehnyt minkäänlaisia päätöksiä jatkoon suhteen: en puolesta tai vastaan. Mikä ei tarkoita,

että en lähtisi.

SW: En ole päättänyt lähdenkö ehdolle. Teen päätöksen parin vuoden jälkeen, eli ensi vuonna.

Mitä teet vielä ennen kuin jätit istumaan keinutuoliin?

AP: Yksi niistä on perhehoidon kehittäminen, jossa olen ollut ihan oikeasti forerunner (edelläkävijä). Haluan saada vielä aikaan asioita. En ole vielä ikaloppu, ja pää pelaa toistaiseksi.

SW: Kiinnostaisi jollakin aikavälillä olla aktiivisesti mukana yritys-elämässä. Minusta ei saa sellaista poliitikkoa, joka on eduskunnassa 40 vuotta.

Mikä julkisuudessa olemisessä raistattaa erityisesti?

AP: Tiesin jo toimittajana ollessani vähän, mitä julkisuus tarkoittaa. Tänä päivänä julkisuudessa ja julkisessa keskustelussa raisttaa erityisen paljon, kun halutaan väen vängällä monimutkaisetkin asiat kyllä- tai ei-kysymyksiksi. Järkevän yhteiskunnallisen keskustelun sisällä on tapahtunut valtava polarisaatio.

SW: Periaatteessa et ole koskaan itseksesi. Jos pelaajauran aikana menin jonkin baariin, niin muut saivat tehdä mitä tahansa, ja ihmiset vetelivät minua hihasta ja kyseli niitä näitä lätkästä. Oikeastaan se sama jatkuu. Tässäkin ammatissa olet julkisuuden henkilö 24/7. Joskus sitä haluaisi olla hetken se ei-julkisuuden henkilö.

Mitä paheita sinulla on?

AP: Liikun liian vähän ja syön liian paljon hyvää. Toisin sanoen tuohon keskivartalon tienoille tahdot pakkautua liian paljon tavaraa. Paheeni on olla laiska, kun siihen on mahdollisuus ja maata sängyn pohjassa sekä katsella televisiota liian usein.

SW: Kyllä tykkään melkein ottaa iltaisin puolikkaan lasin punaviiniä tai siideripullollisen. Jos se on pahe, että alkoholia nauttii sopivasti ja säännöllisesti, niin sitten ehkä se. Joku on sanonut, että se on terveellistäkin.

Kuinka turhamainen olet asteikolla ykkösestä kymmeneen?

AP: Olen erittäin tarkka ainakin. Sanotaan, että kahdeksan.

SW: Tietenä asioissa todella turhamainen ja joissakin en ollenkaan. Kutonen tai seiska.

#Suunnitelma muuttaa naisen elämän

Naisten Pankki tempaisi Tiina Aihos-Määtän mukaan vapaaehtoistoimintaan. Naisten Pankin Minulla on #suunnitelma -kampanja kannustaa kehitysmaiden naisia kouluttautumaan ja yrittämään.

KAARINA HEISKANEN
teksti ja kuva

Esiopettaja **Tiina Aihos-Määttä** keskittyy Naisten Pankin ammatinvalintatestiin netissä.

– Koulussa lempiaineeni oli biologia. Haluan luoda hyvää mieltä ja helpottaa ihmisten liikkumista, hän naputtelee vaihtoehtoja.

Ja kappas – testin mukaan Aihos-Määttä vaihtaa työnsä lasten kanssa venetaksikuskin hommiin. Naisten Pankin tukemat myanmarilaisnaiset työskentelevät menestyksekkäästi venetaksien kuljettajina kylissä, joista miehet ovat lähteneet tienestien kaupunkiin tai vieraisiin maihin.

Aihos-Määttä aloitti keväällä Naisten Pankin Jyväskylän paikallisryhmän puheenjohtajana. Naisten Pankki on kouluttanut hänet vapaaehtoistoimintaan.

– Minua on ollut vaikea saada mukaan hyväntekeväisyystyöhön. Ajatus siitä, että joku ottaa rahoja välistä, on tehnyt kyyniseksi ja epäluuloiseksi. Naisten Pankki tempaisi mukaansa heti. Auttamisen kohdemaita on rajattu määrää, ja apu menee suoraan perille.

Aihos-Määttä kiittelee myös sitä, että Naisten Pankin suomalais-toimijat ovat vapaaehtoisia.

Naisten Pankki toimii Kirkon Ulkomaanavun sateenvarjon alla.

Alkuvuonna ne kampanjoivat Minulla on #suunnitelma -teemalla.

Suomessa #suunnitelma tarkoittaa sitä, että kuka tahansa voi järjestää varainhankintakampanjan. Erään henkilön #suunnitelma on neuloa 60-vuotispäiväkseen 60 sukkaparia. Hän antaa sukkaparin heille, jotka lahjoittavat Naisten Pankin avulla koulutuksen. Eräs taiteilija järjestää arpajaiset, joiden tuotolla hän tukee Naisten Pankin toimintaa. #Suunnitelma voi olla sekini, että tulee tekemään talkootöitä Naisten Pankille.

Avun vastaanottajamaissa naisten #suunnitelma voi tarkoittaa naisten kouluttautumista uuteen ammattiin tai pienlainan ottamista ja yrityksen käynnistämistä. Oiva esimerkki tästä on Liberian kananmunatuotanto.

– Liberiassa kananmunantuotanto lähti liikkeelle pientuotannosta. Nyt pientuotannon ympärille on kehitelty varastointia ja logistiikkaa, jotta kananmunat saadaan myyntiin kauppoihin.

Mutta miksi Naisten Pankki? Ovathan kouluttamattomat ja työttömät nuoret miehet alttiina terroriin värvääjien houkutuksille. Aihos-Määtän mukaan Naisten Pankki ei ohita miehiä. Naisten voimaantumisen tukee koko perhettä. Kun äidit saavat tuloja, he laittavat lapsensa kouluun.

Esimerkiksi Liberiassa toteutettu kanaprojekti antaa työtä myös miehille – miehet lastaavat ja kuljettavat kananmunia.

– Alttius värvääjän houkutuskuulemiselle ei ole suuri, kun perhe voi hyvin ja oma kylä voi hyvin,

Kymmenen miljoonaa euroa pankissa

KAARINA HEISKANEN teksti

Naisten Pankki tukee kehitysmaiden naisten yrittäjyyttä ja omaehtoista toimeentuloa kestävän kehityksen periaattein. Yhdeksän toimintavuotensa aikana se on kerännyt liki kymmenen miljoonaa euroa, joiden avulla naiset ovat saaneet koulutusta ja tukea pienyrittäjyyteen. Naisten Pankin hankkeita toteutetaan seitsemässä maassa. Jyväskylän Naisten Pankin paikallisryhmässä on toimintaa kädentaidoista kulttuuriin.

Naisten Pankin Cafe Cherie -kahvila 21.5. klo 13–16
Vaajakoskella antiikkiliike Wanhan Veikon tiloissa, Konttistentie 1.
Golfaa Naiselle Ammatti -tapahtumat 5.6. Himos ja 13.8. Peurunka.
www.naistenpankki.fi

Elämästä

Gospel Riders on avannut uuden maailman

SIRPA KOIVISTO teksti ja kuva

Olen **Esa Kankkunen**, 59 vuotta. Työskentelen maanrakennusalalla teknisenä toimihenkilönä. Työhöni kuuluu muun muassa tarjouslaskentaa, urakkaneuvotteluja ja kustannusseurantaa. Maanrakennusalalla kilpailu on kovaa ja työ on sesonkiluonteista. Talvella töitä on vähemmän, mikä tarkoittaa myös lomautuksia.

Tietynlainen varovaisuus on leimallista tälle ajalle. Talonrakennusprojekteihin ei herkästi lähdetä, niinpä sillä rintamalla on ollut hiljaista. Julkisella puolella kilpailu on erittäin kovaa. Uudisrakentaminen

on vilkastunut, mutta on vielä kaukana niin sanotuista hyvistä ajoista. Kysyntää on erilaisille saneerauksille, ja esimerkiksi homekorjaukset ovat poikineet alalle töitä.

Pyöräilen töihin Seppälänkankaalle päivittäin ympäri vuoden. Liikunta on tärkeä osa elämää. Se pitää ruumiin ja mielen virkeänä. Luonossa liikkuminen ja retkeily vaimon kanssa on mieluista. Kymmenisen vuotta sitten hankimme yhdessä moottoripyörän, joka oli ollut haaveeni jo nuoruudesta lähtien. Jo vuosia aikaisemmin olimme osallistuneet elämänkaarityöskentelyyn, jossa molempien piti laittaa

kartalle omia unelmia. Moottoripyörän hankkiminen oli yllättäen molempien haave.

Moottoripyöräkausi alkaa keväällä vapun tietämillä. Teemme pieniä reissuja viikoittain. Olemme kiertäneet paljon kotimaassa ja Gospel Riders -porukan kanssa myös monissa Euroopan maissa. Gospel Riders on kristillinen moottoripyöräkerho, johon kuuluu moottoripyöräharrastajia eri kirkkokunnista. Meininki on rentoa ja pönötysvapaata. Kokoonumisajaja ja motoristikirkkoja on eri puolella Suomea. Toiminnan myötä olemme saaneet uusia ystäviä, ja se on avannut aivan uuden maailman.

Hengellisyys on minulle tärkeää. Gospel Ridersissa yhdistyvät luontevasti kristillinen usko ja moottoripyöräharrastus. Tämän tyyppinen evankelioiminen sopii hyvin minun luonteelleni. Haluan olla osaltani välittämässä toivoa, jota Jumala voi antaa. Ympäriällä on niin paljon toivottomuutta, vaikkei sitä aina päälle päin näekään.

Elämä ei ole aina niin helppoa, mutta vuosien myötä olen oppinut suhtautumaan elämään maltillisemmin. Myös vaikeat asiat kuuluvat siihen. Tulevaisuudessa haluaisin olla enemmänkin viemässä Jumalan toivoa eteenpäin.

Esa Kankkunen

Gospel Riders -moottoripyöräkerhossa yhdistyvät luontevasti kristillinen usko ja moottoripyöräharrastus, sanoo Esa Kankkunen.